

mer, at de så også skal leve med et større dyretryk derude i fremtiden. Det var sådan set ikke lige det, de havde bedt om.

De har bedt om at blive ligestillet med alle mulige andre lejere, som vi jo bredt i Folketinget er fuldstændig enige om de skal, men det skal åbenbart blandes sammen med noget andet. Det forstår jeg simpelt hen ikke at regeringen og Dansk Folkeparti vil være bekendt.

Kl. 14:15

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Jeg synes, at jeg bliver nødt til at sige til den socialdemokratiske ordfører på baggrund af den udsendelse, der har været i tv, at en masse ordførere fra de forskellige partier sagde, at vi her har et problem, og at det problem skal vi have løst. Det sagde jeg selv i den udsendelse, og jeg repræsenterede Dansk Folkeparti.

Jeg gik efterfølgende til fødevareministeren, som sagde, at det fik man taget hånd om, hvorefter fødevareministeren henvendte sig og sagde: Der er nogle andre problemer, så lad os tage dem med. Da vi i Dansk Folkeparti synes, at hvis der er problemer, skal de løses, valgte vi at sige, at så går vi konstruktivt ind i den dialog.

Der er nu kommet et forslag, som er sendt til høring. Jeg mener, at høringen slutter i morgen, den 1. februar, hvorefter lovforslaget bliver anmeldt her i Folketinget. Så tager vi stilling til det, som løser det problem, som har været der i årevis, også under den socialdemokratiske regering, hvor det åbenbart ikke var et problem.

Nu er Socialdemokratiet så kommet i opposition og har opdaget problemet, og nu får vi løst problemet. Jeg regner med, at Socialdemokratiet til den tid bidrager til, at problemet bliver løst, og så er der ingen grund til at diskutere det lænere.

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Jeg kan blot konstatere, at hvis ikke det var for Enhedslisten og Socialdemokratiet, så havde vi ikke kunnet behandle det her forslag i dag, for der var ikke kommet noget fra regeringen; det ville man have ventet med, eventuelt til næste samling.

Jeg kan forstå, at det i fremtiden må være sådan – hvis der er nogle journalister, der ellers hører efter – at man, når man siger ja til at afskaffe § 28, stk. 3, i landbrugsloven, skal spørge

Dansk Folkeparti, om det er betingelsesløst, eller om der kommer en hel masse andet bagefter.

Det må jo være det, der er gældende i den her sag, for man sagde fuldstændig klart og tydeligt til alle, der så det program: Vi er parate til at afskaffe en helt utidssvarende regel, jo før des bedre.

Derfor undrer det da, at man ikke selv fremsætter et lovforslag, eventuelt kontakter andre. Men nej, man går til regeringen, hvor man godt ved, at man kommer til at betale noget for det. Og prisen, man har betalt, er et større dyretryk og mere gylle ude på landet. Det er det, man har fået ud af det.

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Jeg må sige til den socialdemokratiske ordfører, at der er en reklame i tv i øjeblikket, hvor man slutter af med at sige, at det er en ommer. Og det her er altså også en ommer for Socialdemokratiet.

For det forholder sig sådan, at Dansk Folkeparti havde en drøftelse med fødevareministeren umiddelbart efter udsendelsen. Fødevareministeren sagde, at han løste problemet, og at han ville løse problemet i denne samling. Det er også lige nøjagtig det, der sker.

Jeg tror, at alle, der hører debatten her, ser den i tv, har forstået det budskab. Den eneste, der ikke har forstået budskabet, er hr. Bjarne Laustsen. Og nu er det så sagt en gang mere, så selv hr. Bjarne Laustsen kan forstå, at det forholder sig sådan.

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Jeg kan konstatere i dag, at hr. Christian H. Hansen fra Dansk Folkeparti bare taler udenom og aldeles udenom.

Man har haft rig lejlighed til i lovkataloget at fjerne § 28, stk. 3, hvis det lå regeringen og Dansk Folkeparti på sinde. Man havde mulighed for det igen til jul, hvor man kom med et tillæg til regeringsgrundlaget, hvori man sagde, at der var så og så meget mere lovgivning, der skulle laves. Da var der rig lejlighed til at komme med det, men det kom ikke – det kom ikke.

Det kom udelukkende, fordi der var to partier i Folketinget, der bad om at få den sag sat på dagsordenen, således at vi, der havde udtalt os, heriblandt også Dansk Folkeparti, kunne leve op til det løfte, man havde givet fuldstændig utvetydigt, hvilket var at fjerne § 28, stk. 3.